

KLJUČ KOJI OTVARA VRATA

1. Pod KLJUČ mislim na ideju tko Bog jest, a pod VRATA mislim na biblijske stihove koje jasnije razumijemo dok posjedujemo taj ključ.

Odmah na početku idemo u stih čije značenje lakše razumijemo kada promijenimo našu paradigmu vjerovanja. U (Ivanu 6, 27) piše: **Jer, njega Bog, Otac, pečatom opunomoći**. Kako je Bog pečatom opunomoćio Isusa? Riječ PEČAT u (Knjizi Otkrivenja) se koristi često, dati ću nekoliko primjera: **Tada mi jedan od Staraca reče: „Nemoj plakati! Evo, pobijedio je Lav iz Judina plemena, Davidov Izdanak, te može otvoriti knjigu i njezinih sedam pečata¹!”** Idemo s još jednim primjerom: **„Ne nanosite štete ni kopnu, ni moru, ni stablima dok ne obilježimo pečatom sluge Boga svojega na čelima njihovim!”** Tada čuh broj obilježenih **pečatom**: sto četrdeset i četiri tisuće iz svih plemena sinova Izraelovih².

1.1. Ako dobro razumijem, riječ PEČAT u Bibliji naznačuje nešto jako važno - što će se dogoditi ili kome će se dogoditi sada i u budućnosti. U drugom navedenom primjeru vidimo da je Bog **pečatom izabrao** one koji neće biti uništeni tijekom vojne invazije na Izrael, gdje će većina Izraelaca biti ubijena. Zbog svrhe propovijedi neću dalje ulaziti u tekst iz (Otkrivenja), htio sam vam samo pokazati da se riječ PEČAT često koristi u Bibliji, i mi možemo po kontekstu shvatiti da su je autori uvijek koristili kako bi naznačili važnost Božjeg djelovanja unutar naše realnosti.

1.2. Vratimo se u (Ivan 6) gdje je Isus rekao svome narodu kako ga je Bog pečatom opunomoćio. Drugim riječima rečeno, vjerujem da nam svima Isus govori kako ga je Bog Otac izabrao da bude Mesija koji će vječno vladati Božjim kraljevstvom.

1.3. Iskoristit ću usporedbu ovdje da produbim ideju o donosu između Boga Oca i njegovog Sina, Isusa Krista. U (Knjizi Postanka), gdje smo nedavno proveli neko vrijeme, imamo događaj gdje faraon govori pred svojim dvoranima da će Josip biti upravitelj njegova dvora i da će se sav egipatski narod pokoravati Josipovim naredbama.

1 (Otkrivenje 5, 5)

2 (Otkrivenje 7, 3-4)

I nakon što je to rekao faraon je skinuo **pečatni prsten** sa svoje ruke i stavio ga na Josipovu ruku³. Faraon je tim činom opunomoćio Josipa da bude njegova desna ruka, dao mu je pečatni prsten kako bi svom narodu pokazao da od sad na dalje moraju slušati Josipa kao što slušaju i svoga vladara faraona. U tom trenutku Josip je sjeo zdesna prijestolju od faraona – biblijski rečeno.

1.4. Isto se događa ovdje: Bog je opunomoćio Isusa da bude kralj njegovom narodu, a pečatom (čudesima koja je Isus činio) je Bog pokazao svome narodu da moraju slušati riječi i zapovijedi njegovog Sina.

UVOD

2. Rekao sam u 57. propovijedi kako narodu nije zapravo bilo stalo do Isusovog učenja. Umjesto toga, oni su htjeli da ih on - kao što je i Mojsije njihove pretke – doslovno hrani kruhom. Nisu željeli ništa drugo osim da Isus napuni njihov želudac. Drugim riječima, njihovi su umovi bili usmjereni samo na materijalno.

2.1. U redu, idemo polako u tekst, pročitat ćemo (Ivan 6, 32-36):

„Zaista, zaista, kažem vam – odvrati im Isus – nije vam Mojsije dao kruh s neba; naprotiv, Otac moj daje vam pravi kruh s neba. Jer, kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.“
Gospodine – rekoše mu nato – daj nam uvijek taj kruh!“ Odgovori im Isus: „Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, doista neće ogladnjati. Tko vjeruje u me, doista nikad neće ožednjati. Ali, rekoh vam: Premda ste me gledali, ipak ne vjerujete.

NAŠ BOG JE FOKUS, A NE MOJSIJE

2.2. U Evanđeljima nalazimo izvještaje kako se religijske vođe tadašnjeg judaizma često pozivaju na Mojsija i Abrahama, i pred Isusom i pred narodom: „Mi smo potomci Abrahamovi⁴“, „Mi smo učenici Mojsijevi“, „Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog⁵.“

Što su zapravo oni govorili tim riječima? Vjerojatno nešto ovakvo:

„Mi smo potomci Abrahamovi, vjerujemo u Mojsijevo učenje i sprovodimo njegov zakon u slovo. Mi smo Izraelci, krvni srodnici otaca u vjeri. Nama pripada kraljevstvo Božje jer smo Božji narod.“

2.3. To su vjerovali vjerski vođe, a tako su učili i narod.

Kroz te LEĆE oni su gledali na Isusove riječi dok ih je poučavao.

Isus to zna, i zato snažno i hrabro istupa i govori im: „Niti Mojsije, niti Abraham, ne smiju biti u središtu vaše pozornosti, važan je jedino Bog Otac. On je taj koji je od početka odlučio da će kroz vas (Izrael) donijeti blagoslov cijelom svijetu, a taj blagoslov se zove: **Božje kraljevstvo**.“

3 (Knjiga Postanka 41, 37-45)

4 (Ivan 8, 33)

5 (Ivan 9, 28-29)

2.4. Drugim riječima, Isus želi podsjetiti svoj narod da pogrešno tumače događaj iz (Knjige Izlaska). I što mislim pod tim da su pogrešno tumačili događaj? Tamo gdje Bog, preko Mojsija, hrani narod u pustinji, cilj nije bio samo nahraniti ih da ne umru. Bog je prvenstveno htio nastaviti dalje sa svojim planom. Drugim riječima, fokus nije bio na hrani, već na **ispunjenju obećanja** dana očevima njihovim (Abrahamu, Izaku, Jakovu i Mojsiju).

2.5. Narod koji je slušao Isusa pogrešno je shvaćao poruku: mana nije dana njihovim ocima samo zato da ne umru u pustinji – iako je i to bilo važno – već prvenstveno kao dokaz da Bog neće prekršiti obećanje koje je dao Abrahamu: **Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom⁶.**

2.6. Isus im izjavom: „Nije vam Mojsije dao kruh s neba; naprotiv, Otac moj vam daje pravi kruh s neba.“, govori otprilike ovako nešto - „Vaši bi oci, i Mojsije s njima, umrli u pustinji da ih naš Otac nije četrdeset godina hranio. Vi sada tražite kruh samo da biste zadovoljili svoj želudac, a oni su bili u egzistencijalnoj opasnosti za razliku od vas. Ali ni to nije ono najvažnije - poanta je da ste pogrešno protumačili događaj iz (Knjige Izlaska). Bog ih nije samo hranio radi njihovih potreba.“

2.7. Nažalost, vidimo po biblijskim izvještajima da su i oni (njihovi preci) pogrešno shvatili zašto im je Bog dao manu - zato i nisu ušli u Obećanu zemlju. Njihova djeca jesu, ali oni nisu.

2.8. Isus nastavlja: „Nemojte biti poput prve generacije u pustinji, njihovo srce nije prvenstveno bilo usmjereno na Božja obećanja, a trebalo je. Kroz manu je naš Bog samo htio njima dokazati da je on **vjeran i dosljedan Bog** koji će ispuniti svoja obećanja. Mana nikada nije bila fokus u Božjem planu - važniji je kruh koji vam Bog sada daje. Taj kruh sam ja. **Moj dolazak među vas je dokaz da je Bog Otac JOŠ UVIJEK vjeran i dosljedan Bog koji će ispuniti obećanja dana našim ocima, a onda i prorocima: Postavit ću im jednog pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on će ih sam pasti i bit će im pastir, a ja, Jahve, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će im knez⁷.**

3. U tom tonu idemo dalje s Isusovim riječima: „Tko dolazi k meni doista neće ogladnjati niti ožednjati...“ Njegove riječi me jako podsjećaju na Jahvine riječi rečene u (Izaiji 55, 1-3): „**O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako novaca i nemate, dođite. Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka! Zašto da trošite novac na ono što kruh nije i nadnicu svoju na ono što ne siti? Mene poslušajte, i dobro ćete jesti i sočna ćete uživati jela. Priklonite uho i k meni dođite, poslušajte, i duša će vam živjeti.**“

3.1. Jahve u Izaiji poziva svoj narod a se vrati k njemu. Što je to Izraelac morao učiniti kako bi se uistinu vratio Jahvi u ono vrijeme? Moj kratak odgovor bi bio: **Morao je slušati Jahvu!** Naime Jahve je od samog početka učio svoj narod što je njegovom srcu drago, a što nije.

6 (Knjiga Izlaska 22, 18)
7 (Ezekiel 35, 23-24)

3.2. Iako je Jahve preko Mojsija propisao svome narodu da vrše ceremonijalne obrede zakona (davanje žrtvi, na raditi na subotu, jesti košer hranu...), oni nikada nisu bili važni kao **moralni Božji zakon**. Drugim riječima, ljubiti Boga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom, svom snagom svojom, je značilo promovirati sliku Boga nevidljivoga u svom životu; Bog je prvenstveno tražio od svakog Izraelca da u svom životu promovira osobnosti Bog samoga. To je značilo slušati Jahvu.

3.3. Ako kroz ovo tumačenje gledamo stihove navedene iznad, onda Bog govori svome narodu da oni koji budu slušali Jahvu, koji budu tražili da u svom životu prvenstveno promoviraju sliku Boga svoga, nikada neće biti gladni, niti žedni. A zašto neće biti? Zato što će takvi baštiniti kraljevstvo Božje. Oni će dobiti besplatno na dar: novo tijelo koje će biti bezgrešno, zaštitu, savršeno zdravlje, obilje svih zemaljskih dobara. To će biti život bez tuge i bez bola jer će Jahve napokon biti njihov Bog koji će prebivati među njima – doslovno.

4. U redu, vratimo se na Isusa. Kada on govori svome narodu da je on kruh života vjerujem da misli na ovo: „Došao je dan kada vas Jahve, naš Bog, podsjeća iznova što je važno srcu njegovom, došao je dan kada mojim prisustvom Bog vama govori da vas nije napustio i da neće prekršiti obećanja dana našim ocima. U (Izaiji) imate riječi našega Jahve koji je našim precima govorio što moraju činiti kako bi bili blagoslovljeni; ta hrana sam ja, **ja sam živi Mojsijev moralni zakon**. Moje učenje, moj život, moje ponašanje, moje reakcije, moje vrijednosti, moje tumačenje zakona (civilnog, ceremonijalnog, moralnog) su u skladu s onim što Bog od samog početka traži od nas da činimo kao njegov izabrani narod.“

4.1. Isus svojom izjavom govori narodu da je on **prvi pravi Izraelac** koji u svom životu savršeno sprovodi Božji zakon⁸. I zbog toga, oni koji odluče slijediti njegov primjer, su oni koji zapravo: ljube Boga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom, svom snagom svojom. Tko ne ljubi Isusa svim srcem svojim, ne ljubi ni Boga Oca svim srcem svojim. Tko ne ljubi Mojsijev zakon, ne ljubi dobrotu i milost Isusa i njegovog Oca nebeskog. Tko ne traži besplatni kruh (Isusovo učenje) da jede, neće baštiniti život vječni.

4.2. Isus završava gore navedene stihove s izjavom: „Premda ste me gledali, ipak ne vjerujete.“

4.3. Zar se baš svima Isus obraća ovdje? Zar nema niti jedan koji vjeruje u njega? U sljedećim stihovima vidimo da Isus prebacuje svoj fokus s onih koji mu ne vjeruju na one koji mu vjeruju. Drugim riječima, on će sada svom narodu, a i nama na kraju krajeva koji čitamo Evanđelje, reći kako funkcionira realnost u kojoj mi živimo; tko su oni koji će baštiniti kraljevstvo Božje?

4.4. U redu, sljedeće stihove ne možemo u potpunosti razumjeti ako ne vjerujemo u ideju da je Bog Autor naše realnosti – bar ja tako vjerujem.

⁸ Za one koji možda ne znaju: Božji zakon JE Mojsijev zakon, to je jedno te isto. Nekada koristim riječ **Mojsijev**, a nekada **Božji**. Nadam se da vas ne zbunjujem na taj način.

ZAPISANI U KNJIGU ŽIVOTA

5. U (Ivanu 6, 37-40) piše: „Svi koje mi predade Otac doći će k meni. A tko dođe k meni, doista ga neću izbaciti van, jer ne siđoh s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi predade ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Jer ovo je volja Oca mogega: da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i da ga ja uskrisim u posljednji dan.“

5.1. Nemojmo zaboraviti, Isus se obraća svome narodu a ne nama, i pod tim mislim - već dvije tisuće godina mi smo učeni da je Isus Bog koji sjedi z desna Ocu. Ovi ljudi koji ga trenutačno slušaju gledaju na njega kao člana njihove zajednice - on je seljak i Nazareta, majka mu je Marija, a otac Josip. I njima sada običan čovjek, njihov susjed, mali Isus koji je prije nekoliko godina trčao igrajući se po ulicama sela, govori da ima autoritet odlučiti tko će baštiniti Kraljevstvo Božje a tko neće. A tko mu je dao taj autoritet? Njegov Otac, njihov Bog.

5.2. Zaista je moćno kako Isus zakucava sve što je do sada govorio: „Sve koje mi je predao Otac će doći k meni.“ Ovdje vidimo da Isus isto vjeruje ono što ja vjerujem i što sam vam napisao u posljednjoj propovijedi: **Bog Otac je Autor naše realnosti**. Kada gledamo ovaj tekst kroz tu paradigmu vjerovanja onda razumijemo da je Bog kao autor predodredio prije postanka svijeta, prije postanka vremena i prostora, tko je izabran za tu sudbinu a tko nije. Vidimo po biblijskom tekstu navedenom iznad da Isus spaja dvije istine u jednu ideju: „Da, otac mi predaje one koji će baštiniti život vječni, a kako znam koji su to? Znam po tome jer će u svojoj slobodnoj volji doći k meni.“ Pod **doći k meni** vjerujem da misli na to da će on ili ona svoj kompletan život posvetiti Isusovom učenju, predati se Isusu i zavoljeti ga više nego ikoga u svome životu.

5.3. Isus dalje nastavlja s riječima kako nije došao vršiti svoju volju nego volju Oca svoga. Vjerujem da on govori da je došao ispuniti plan koji je Bog naumio sprovesti u priči koju je napisao kao autor. Tko zna bolje i jasnije plan Boga samoga nego onaj zbog kojeg je taj plan na kraju krajeva i stvoren. Ovdje vidimo ogromnu poniznost od strane našeg učitelja - iako je dobio autoritet, tehnički gledano, da odluči tko će baštiniti život vječni, on zna da su **izabrani već izabrani**. I zbog te istine, on stavlja sebe na stranu, i daje prednost svome Ocu koji je već odlučio tko su oni koji će živjeti vječno. Drugim riječima, Isus zna da oni koji budu ustrajali u ljubavi prema njemu, oni koji budu kao Petar rekli: „Udalji se od mene, Gospodine, jer sam grješnik!“, oni koji budu odlučili - usprkos pritisku farizeja – i dalje slijediti njega; su oni koje je njegov Otac već izabrao prije postanka svijeta.

5.4. Isus ponavljanjem iste izjave hoće naznačiti koliko je važno da ga njegovi slušaoci poslušaju i da učine ono što im on cijelo vrijeme govori od kada je započeo svoju službu. A to je: volja njegovog Oca - bolje rečeno - kraj priče kojoj je on autor ima sretan kraj. SVI koje je Otac predao Isusu će na kraju biti uskriseni na posljednji dan.

5.5. Drugim riječima, na kraju ovog doba, oni koji su živi u tom trenutku, i oni koji su mrtvi, će na poziv (glas) Isusa Krista, dići se u nebo. Kada dođu u nebo, Isus će ih pogledom, ili gestom ruke, transformirati u nova bića koja će biti savršeno dobra baš kao što je to i njihov kralj koji im je dao besplatno taj dar.⁹

A zašto će im dati taj dar? Tako da bi tim činom proslavio Boga Oca, ne sebe, nego Boga Oca koji je DOBAR Bog. **Isus zna da samo dobar Bog može u svom planu napisati veličanstven i prekrasan kraj.**

KRATKI ZAKLJUČCI

6. Izraelci su se oduvijek više fokusirali na ono što Bog može učiniti za njih, nego na Božja obećanja koja je On kroz povijest otkrivao preko proroka.

I vjerujem, gledajući današnji svijet, da bi zapadna civilizacija – koja još uvijek tvrdi da je kršćanska – na sličan način reagirala kad bi Isus ponovno došao i pozvao ljude da biraju između njegova kruha (učenja) i kruha njihovih religijskih učitelja.

Mnogi bi rekli: „Ja sam katolik, pravoslavac, protestant, Jehovin svjedok – meni pripada kraljevstvo Božje!“

Naravno, ja to ne mogu dokazati, jer Isus nije sada doslovno među nama. Ali doći će dan kad će ponovno biti – i tada ćemo vidjeti čiji kruh tko zapravo želi jesti.

6.1. Proučavajući Bibliju dolazimo do zaključka je Bog Biblije stvarno dosljedan Bog, ako smo kršćani, ako sami sebe zovemo kršćanima, imam jednu poruku za svih nas: prestanimo se prilagođavati svjetovnim idejama koje prorokuju: tko je stvorio ovaj svijet, zašto je stvorio ovaj svijet, koga i čega se moramo bojati a koga se ne trebamo bojati; mi kao ljudska bića posjedujemo moć odluke kako želimo da svijet izgleda u budućnosti, mi smo krojači vlastite sudbine... Sve je to iluzija u koju nas ovaj svijet želi uvjeriti, nemamo mi nikakvu moć, niti je zbog nas ovaj svijet stvoren, zapravo, jedina stvar koju mi posjedujemo i nad kojom imamo autoritet jest – odluka koju donosimo u slobodnoj volji gdje se obvezujemo slijediti onoga zbog koga je sve stvoreno, i zbog toga na kraju dobivamo vječni život. Drugim riječima, mi odlučujemo da li želimo živjeti vječno.

6.2. Kada bi barem čovjek htio biti svjestan koju privilegiju ima, koji dar mu je njegov Stvoritelj dao - dar da odluči - onda bi i kroz putovanje (život koji trenutačno živi), bio radosno ljudsko biće iako je putovanje ponekad izuzetno teško.

6.3. Za kraj, vjerovati da je Bog dosljedan Bog, znači, vjerovati u sretan kraj, kraj gdje je On kao autor zapisao tko će u svojoj slobodnoj volji odlučiti predati svoj život njegovom Sinu, Isusu Kristu. Molim vas, budite jedni od njih. Odlučite živjeti vječno.

9 (Solunjanima 4, 13-18)